

Lectio Divina segédanyag

C év - Lk 18,1-8

A Szentmise evangéliumi szakaszához

Lectio Divina munkacsoport:

Biblikus nézőpont:

Asztalos Gábor, Geiszelhardt Sára

Liturgikus nézőpont

Asztalos Gábor

Pedagógiai nézőpont:

Csonka Laura, Roszkopf Rita

Szemlélődési nézőpont

Radnai Kinga

Szerkesztő

Asztalos Livia

Tanítóhivatali nézőpont

Révai László,

Sárszegi Judit

Lektorálta: Nyúl Viktor

+ EVANGÉLIUM Szent Lukács könyvéből

Isten meghallgatja azokat, akik őt állhatatosan kérik.

Abban az időben:

Példabeszédet mondott Jézus arról, hogy szüntelenül kell imádkozni és nem szabad belefáradni.

Így szólt: „Az egyik városban élt egy bíró, aki Istentől nem félt és embertől nem tartott. Élt abban a városban egy özvegyasszony is. Ez elment hozzá, és kérte: »Szolgáltass nekem igazságot ellenfelemmel szemben.«

A bíró egy ideig vonakodott, aztán mégis így szólt magában: »Noha Istentől nem félek, embertől nem tartok, de ez az özvegy annyira terhemre van, hogy igazságot szolgáltatok neki, mert a végén még nekem jön és megver.«”

Az Úr így szólt: „Hallottátok, hogy mit mond az igazságtalan bíró. Vajon Isten nem szolgáltat igazságot választottjainak, akik éjjel-nappal hozzá folyamodnak? Talán megvárakoztatja őket? Mondom nektek, hamarosan igazságot szolgáltat nekik. Csak az a kérdés, hogy amikor az Emberfia eljön, talál-e hitet a földön?”

1. Lectio – olvasás

1.1. Biblikus vonal

1.1.1. Legfontosabb magyar fordítások

Nova Vulgata

Szent István Társulati Biblia

Jeromos fordítás

Békés-Dalos Újszövetségi Szentírás

Károli Gáspár revideált fordítása

Simon Tamás László O.S.B. Újszövetség-fordítása

¹Dicebat autem parabolam ad illos, quoniam oportet semper orare et non deficere,

¹Egyszer arról mondott nekik példabeszédet, hogy szüntelen kell imádkozni, és nem szabad belefáradni.

¹Arról is mondott nekik egy példabeszédet, hogy szüntelen kell imádkozni és nem szabad belefáradni.

¹Egyszer példabeszédet mondott nekik arról, hogy szüntelen kell imádkozni, és nem szabad belefáradni.

¹Monda pedig nekik példázatot is arról, hogy mindig imádkozni kell, és meg nem restülni;

¹Arról is mondott nekik példázatot, hogy mindenkor imádkozniuk kell, és nem szabad belefáradniuk.

²dicens: “ Iudex quidam erat in quadam civitate, qui Deum non timebat et hominem non reverebatur.

²Így szólt: „Az egyik városban élt egy bíró, Istentől nem félt, emberektől nem tartott.

²Így szólt: »Az egyik városban volt egy bíró, aki Istentől nem félt és embertől nem tartott.

²„Egy városban, mondta, élt egy bíró. Istentől nem félt, embertől nem tartott.

²Mondván: Volt egy bíró egy városban, a ki Istent nem félt és embert nem becsült.

²Ezt mondta:

– Az egyik városban volt egy bíró. Istentől nem félt, az emberektől nem tartott.

³Vidua autem erat in civitate illa et veniebat ad eum dicens: “Vindica me de adversario meo”.

³Élt abban a városban egy özvegyasszony is. Elment hozzá, s kérte: Szolgáltass nekem igazságot ellenfelemmel szemben.

³Volt abban a városban egy özvegyasszony is, aki elment hozzá és kérte: 'Szolgáltass nekem igazságot ellenfelemmel szemben!'

³Élt abban a városban egy özvegyasszony is. Elment hozzá és kérte: Tégy nekem igazságot ellenfelemmel szemben.

³Volt pedig abban a városban egy özvegyasszony, és elméne ahhoz, mondván: Állj bosszút értem az én ellenségemen.

³Élt abban a városban egy özvegyasszony is, aki újra meg újra elment hozzá, s ezt mondta neki: „Szolgáltass nekem igazságot vádlómmal szemben!”

⁴Et nolebat per multum tempus; post haec autem dixit intra se: “Etsi Deum non timeo nec hominem revereor,

⁴Egy ideig vonakodott, aztán mégis így szólt magában: Igaz, Istentől nem félek, embertől nem tartok,

⁴Az egy ideig nem volt rá hajlandó. Azután mégis így szólt magában: 'Bár Istentől nem félek, és embertől nem tartok,

⁴Az egy ideig nem akarta. Később azonban meggondolta: noha Istent nem félem, embertől nem tartok,

⁴Az pedig nem akará egy ideig; de azután monda ő magában: Jól lehet Istent nem félek és embert nem becsülök;

⁴Sokáig nem volt rá hajlandó, de azután ezt mondta magában: „Ha Istentől nem félek is, és az emberektől nem tartok,

⁵tamen quia molesta est mihi haec vidua, vindicabo illum, ne in novissimo veniens suggillet me” ”.

⁵de annyira terhemre van ez az özvegy, hogy igazságot szolgáltatok neki, nehogy végül nekem jöjjön és arcul üssön.”

⁵mégis, mivel terhemre van ez az özvegyasszony, igazságot szolgáltatok neki, nehogy végül is idejöjjön és arcul üssön.’«

⁵mégis, mivel alkalmatlankodik ez az özvegy, igazságot szolgáltatok neki, hogy végül is vissza ne térjen és meg ne verjen.”

⁵Mindazáltal mivelhogy nékem terhemre van ez az özvegyasszony, megszabadítom őt, hogy szüntelen reám járván, ne gyötörjön engem.

⁵mégis, mivel terhemre van ez az özvegyasszony, igazságot szolgáltatok neki, nehogy örökké idejárjon, és zaklasson.”

⁶Ait autem Dominus: “ Audite quid iudex iniquitatis dicit;

⁶Az Úr így szólt: „Hallottátok, hogy mit mond az igazságtalan bíró?

6Azután így szólt az Úr: »Hallottátok, mit mond az igazságtalan bíró?

6Aztán hozzáfűzte az Úr: „Hallottátok, mit mondott az igazságtalan bíró.

6Monda pedig az Úr: Halljátok, mit mond e hamis bíró!

6Az Úr így szólt:

– Hallottátok, mit mond az igazságtalan bíró?!

7Deus autem non faciet vindictam electorum suorum clamantium ad se die ac nocte, et patientiam habebit in illis?

7Hát az Isten nem szolgáltat igazságot választottjainak, akik éjjel-nappal hozzá kiáltanak? Megvárhatja őket?

7Hát Isten nem szolgáltat-e igazságot választottainak, akik éjjel-nappal hozzá kiáltanak? Vajon megvárakoztatja őket?

7Vajon Isten nem szolgáltat igazságot választottainak, akik éjjel-nappal hozzá kiáltanak? Talán sokáig fogja tűrni?

7Hát az Isten nem áll-é bosszút az ő választottaiért, kik ő hozzá kiáltanak éjjel és nappal, ha hosszútűró is irántuk?

7Hát Isten vajon nem szolgáltat igazságot választottainak, akik éjjel-nappal hozzá kiáltanak? Talán várakoztatja őket?

8 Dico vobis: Cito faciet vindictam illorum. Verumtamen Filius hominis veniens, putas, inveniet fidem in terra? ”.

8Mondom nektek, hamarosan igazságot szolgáltat nekik. Csak az a kérdés, hogy amikor az Emberfia eljön, talál-e hitet a földön?”

8Mondom nektek: hamarosan igazságot szolgáltat nekik. De amikor eljön az Emberfia, vajon talál-e hitet a földön?«

8Mondom nektek: hamarosan igazságot szolgáltat nekik. De amikor eljön az Emberfia, gondoljátok, talál hitet a földön?”

8Mondom nektek, hogy bosszút áll értök hamar. Mindazáltal az embernek Fia mikor eljő, avagy talál-é hitet e földön?

8Mondom nektek, késedelem nélkül igazságot szolgáltat nekik. De amikor eljön az Emberfia, vajon talál hitet a földön?

1.2. Kontextuális – kánoni párhuzamok

Párhuzamok Lukács evangéliumán belül

11,5-9 "Aztán így folytatta: „Mondjuk, hogy valamelyiketeknek van egy barátja, és az éjfélkor bekopog hozzá ezekkel a szavakkal: Barátom, adj kölcsön nekem három kenyert, útról érkezett egy barátom, s nincs mit enni adnom neki. De az kiszól: Ne zavarj! Az ajtó már be van zárva, én is, gyermekeim is ágyban vagyunk. Nem tudok fölkelni és adni neked. Mondom nektek: Ha azért, mert barátja, nem kel fel, hogy adjon neki; amiatt, hogy nem tágít, mégis fölkel és ad neki annyit, amennyire szüksége van. Azt mondom azért nektek: kérjetek és kaptok, keressetek és találtok, zörgessetek és ajtót nyitnak nektek.”

16,3.8 "Az intéző így gondolkodott magában: Mitévő legyek? Uram elveszi tőlem az intézőséget. Kapálni nem bírok, koldulni szégyellek." "Az úr dicsérte a mihaszna intézőt, hogy okosan járt el. – Igen, a világ fiai a maguk módján okosabbak a világosság fiainál."

21,36 "Virrasszatok hát és imádkozzatok szüntelenül, hogy megmeneküljetek attól, ami majd bekövetkezik és megállhassatok az Emberfiának színe előtt."

Szinoptikus párhuzamok

Mt 24,12 "A gonoszság megsokasodása miatt sokakban kihűl a szeretet"

Kánoni elemzés (párhuzamok a Szentírás más könyveiben)

Kiv 22,22 "Ha durván bántok vele, s ő hozzám kiált, meghallom panaszát"

Zsolt 22,3 "Szólítalak nappal, Istenem, s nem hallod, szólítalak éjjel, s nem adsz feleletet."

Sir 35,19 "És az Úr nem késik: türelmes hozzájuk"

Sir 35,22 "amíg tettéért meg nem fizet az embernek, a viselkedéséért, álnoksága szerint"

Róm 12,12 "A reményben legyetek derűsek, a nyomorúságban béketűrők, az imádságban állhatatosak."

1Tessz 5,17 "Imádkozzatok szüntelenül."

Jak 1,27 "Isten és az Atya szemében ez az igazi, tiszta vallásosság: meglátogatni nyomorukban az árvákat és az özvegyeket, és tisztán maradni a világ szennyétől."

2Pt 3,9 "Ne fizessetek a rosszért rosszal, se a szidalomért szidalommal. Mondjatok inkább áldást, mert arra kaptatok meghívást, hogy az áldás legyen az örökségetek."

Jel 6,9-11 "Amikor feltörte az ötödik pecsétet, az oltár alatt azoknak a lelkét láttam, akiket az Isten szaváért és tanúságtételükért öltek meg. Nagy szóval kiáltották, mondván: „Urunk, te szent és igaz, meddig vársz még az ítélettel? Mikor állsz bosszút a vérünkért a föld lakóin?” Mindannyian fehér ruhát kaptak, azzal, hogy egy kis ideig legyenek még türelemmel, míg teljessé nem lesz szolgatársaik és testvéreik száma, akiket szintén megölnék, akárcsak őket."

2. Meditáció – elmélkedés

2.1. Tanítóhivatali vonal

2.1.1. Katolikus Egyház Katekizmusa

Jézus imádkozni tanít minket

2607 Jézus már akkor tanít bennünket imádkozni, amikor Ő maga imádkozik. Imádkozásunk Istennek tetsző útja az Ő imádsága Atyjához. Az evangélium azonban ezen fölül Jézus kifejezett tanítását is adja az imádságról. Mint pedagógus kézen fog minket ott, ahol vagyunk, és lépésről lépésre vezet az Atyához. Az Őt követő emberekhez intézett szavaiban Jézus abból indul ki, amit az imádságról az Ószövetségből már ismernek, és megnyitja szívüket az eljövendő ország újdonsága előtt. Ezt az újdonságot a sokaságnak példabeszédekben nyilatkoztatja ki. Végül tanítványainak, akiknek Egyházában az imádság tanítóinak kell majd lenniük, nyíltan beszél az Atyáról és a Szentlélekről.

2608 A Hegyi Beszédtől kezdve Jézus a szív megtérését hangsúlyozza: a kiengesztelődést a testvérrel, mielőtt az áldozati adományt az oltárhoz visszük, az ellenség szeretetét és az imádságot üldözőinkért, a "rejtekekben" (Mt 6,6) való imádságot az Atyához, a bőbeszédűség kerülését, a szívből való megbocsátást az imádságban, a szív tisztaságát, és az Ország keresését. Ez teljes megtérés az Atyára irányul. Gyermeki odaadás az Atya iránt.

2609 A szív, amely így kész a megtérésre, megtanul imádkozni a hitben. A hit -- minden érzésünket és megértésünket meghaladó -- gyermeki odasimulás Istenhez. Ez az odaadás azért vált lehetővé, mert a szeretett Fiú megnyitotta nekünk az Atyához vezető utat. A Fiú kérheti tőlünk, hogy "keressünk" és "zörgessünk", mert Ő maga az ajtó és az út.

2610 Miként Jézus imádkozik az Atyához és hálát ad, még mielőtt megkapja ajándékait, nekünk is tanítja ezt a gyermeki merészséget: "Mindazt, amit imádkozva kértek, higgyétek, hogy már meg is kaptátok" (Mk 11,24). Ilyen az imádság ereje, hiszen "minden lehetséges a hívőnek" (Mk 9,23), aki nem kételkedik a hitben. Amennyire elszomorodik Jézus hozzátartozói "hitetlenségén" (Mk 6,6) és tanítványainak kicsinyhitűségén, annyira eltelik csodálattal a római százados és a kánaáni asszony nagy hite láttán.

2611 A hit imádsága nem csupán abban áll, hogy mondogatjuk: "Uram, Uram", hanem a szív készségében az Atya akaratának teljesítésére. Jézus arra hívja apostolait, hogy ezt az együttműködési készséget az isteni tervvel foglalják imádságaikba.

2612 Jézusban "elközelgett az Isten országa" (Mk 1,15), és Ő megtérésre és hitre hív, de virrasztásra is. A tanítvány az imádságban éberem figyel Őrá, aki van és aki eljön, a test alázatában történt első eljövételre való emlékezésben és a dicsőséges második eljövételének reményében. A tanítványok Mesterükkel közösségben végzett imádsága küzdelem, s amíg imádságban virrasztanak, nem esnek kísértésbe.

2613 Az imádságról szóló három fontos példabeszédet Szent Lukács hagyta ránk:

Az első, "az alkalmatlankodó barát", a sürgető imádságra buzdít: "Zörgessetek és megnyitattik nektek". Annak, aki így imádkozik, a mennyei Atya adni fogja, amire szüksége van, elsősorban a Szentlelket, aki minden jó adomány foglalata.

A második, "az alkalmatlankodó özvegyasszony" példázatának központjában az imádság egyik tulajdonsága áll: mindig kell imádkozni és nem szabad belefáradni a hit türelmével. Mindazonáltal, amikor "az Emberfia eljön, gondold, hogy fog hitet találni a földön?"

A harmadik, "a farizeus és a vámos" példabeszéde az imádkozó szív alázatáról beszél. "Isten, irgalmazz nekem, bűnösnek!" Az Egyház ezt az imádságot szakadatlanul magáévá teszi: "Kyrie eleison!"

2614 Amikor Jézus nyíltan rábízta tanítványaira az Atyához szóló imádság misztériumát, föltárja nekik, hogy milyennek kell lennie az ő imádságuknak és a miénknek is azután, hogy megdicsőült emberi természetében Ő már visszatért az Atyához. Az újdonság most "kérni az ő nevében". A Jézusban való hit bevezeti a tanítványokat az Atya megismerésébe, mivel Ő "az Út, az Igazság és az Élet" (Jn 14,6). A hit a szeretetben termi meg gyümölcsét: Jézus tanításának és parancsainak megtartását, a megmaradást Ővele az Atyában, aki minket Őbenne annyira szeret, hogy bennünk marad. Ebben az új Szövetségben a bizonyosság, hogy kéréseink meghallgatást nyernek, Jézus imádságára alapszik.

2615 Sőt, amikor imádságunk kapcsolódik Jézus imádságához, az Atya nekünk "más vigasztalót küld..., hogy veletek maradjon örökre, az Igazság Lelkét" (Jn 14,16--17). Az imádságnak és föltételeinek ez az újdonsága a búcsúbeszédben válik nyilvánvalóvá. A Szentlélekben a keresztény imádság a szeretet közössége az Atyával, nem csupán Krisztus által, hanem Krisztusban is: "Eddig nem kértetek semmit az én nevemben. Kérjétek és kaptok, hogy örömetök teljes legyen." (Jn 16,24)

2621 Jézus tanításában tanítja tanítványait, hogy megtisztult szívvel, élő és állhatatos hittel, gyermeki merészséggel imádkozzanak. Virrasztásra szólítja föl és arra hívja őket, hogy kéréseiket az Ő nevében terjesszék Isten elé. Maga Jézus Krisztus hallgatja meg a hozzá intézett imádságokat.

Az Emberfia

440 Jézus elfogadta Péter hitvallását, aki őt Messiásnak ismerte el, de közvetlen utána meghirdette az Emberfiára váró szenvedést. Messiási királyságának igazi tartalmát az Emberfiának -- "aki alászállott a mennyből" (Jn 3,13) -- transzcendens mivoltában és a Szenvető Szolga megváltó küldetésében tárta föl: "Az Emberfia nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon másoknak, és odaadja életét váltságul sokakért" (Mt 20,28). Ezért királyságának igazi értelme csak a kereszt magasságában nyilvánult meg. Csak a föltámadás után hirdethette Péter Isten népe színe előtt az Ő messiási királyságát: "Tudja meg hát Izrael egész háza teljes bizonyossággal, hogy Isten Úrrá és Krisztussá tette Őt, ezt a Jézust, akit ti keresztre feszítettetek!" (ApCsel 2,36).

460 Az Ige testté lett, hogy bennünket az "isteni természet részeseivé tegyen" (2Pt 1,4): "Isten Igéje azért ember, és aki Isten Fia, azért lett az ember fiává, hogy az ember Isten Igéjével egyesülve és a gyermekké fogadást fölfogva Isten fiává legyen". "Ő azért lett emberré, hogy mi istenekké váljunk." "Isten egyszülött Fia, mert istenségének részesévé akart tenni minket, magára vette természetünket, hogy emberré lévén az embereket istenekké tegye."

2.1.2. Pápai gondolatok

Szent II. János Pál pápa: *Mulieris dignitatem*

vö. Lk 18,1-7

Asszonyok az evangéliumban

13. Ha végiglapozzuk az evangéliumot, sok különböző korú, rendű és rangú nővel találkozunk. Van köztük testileg torzult, mint például az, akit „már tizennyolc éve gyötört a betegség lelke, teljesen meg volt görbedve, úgy, hogy nem is tudott fölegyenesedni”,¹ vagy Simon anyósa, aki „lázasan beteg feküdt”,² vagy az az asszony, „aki már tizenkét éve vérfolyásban szenvedett”, aki senkit sem érinthetett, mert úgy vélték, tisztátalanná teszi az embert. Ezek a nők valamennyien meggyógyultak; az utoljára említettet (a vérfolyásos asszonyt), aki a „sokaságban” megérintette Jézus ruháját,³ Jézus megdicsérte nagy hitéért: „A hited megmentett téged.”⁴ Ezek mellett ott van *Jairus leánya*, akit holtából hívott életre Jézus, szelíden szólítva: „Kislány, parancsolom, kelj föl”.⁵ És ott van a *naimi özvegy*, kinek egyetlen fiát Jézus föltámasztotta, és eme tettéhez fűzte irgalmas jóságának kifejezését: „megesett rajta a szíve és megszólította: Ne sírj!”⁶ És végül a *kananeita asszony*, az az asszony, aki hitéért, alázatosságáért és azért a nagyságért, melyre csak egy anyai szív képes, kiérdemelte Jézus különleges dicséretét: „Asszony, nagy a te hited. Legyen akaratod szerint.”⁷ A kánaáni asszony leánya gyógyulásáért könyörgött.

---

¹ vö. Lk 13,11

² Mk 1,30

³ Mk 5,27

⁴ Mk 5,34

⁵ Mk 5,41

⁶ Lk 7,13

⁷ Mt 15,28

Az asszonyok, akikkel Jézus útközben találkozott, s akik tőle nagy kegyelmeket nyertek, követték őt – amikor apostolaival bejárta a városokat és a hegyi falvakat, prédikálva és hirdetve Isten országának evangéliumát –, „és vagyonukból gondoskodtak róla”. Az Evangélium megnevezi közülük Johannát, Heródes intézőjének feleségét, Zsuzsannát „és még sok más”.⁸

Gyakran szerepelnek asszonyok a példabeszédekben, melyekkel Jézus az Isten országáról szóló igazságokat igyekszik megvilágítani. Így az elveszett drachma,⁹ a kovász,¹⁰ az okos és balga szüzek történetében.¹¹ Különösen jelentős az özvegy két fillérének története. Amikor a gazdagok adakoztak a templom perselyébe ..., egy szegény özvegy két fillért adott. Ekkor Jézus így szólt: „Ez a szegény özvegy többet dobott be, mint bárki más. Mert a többiek a feleslegükből adtak..., ő azonban mind odaadta, ami szegénységéből telt: egész megélhetését.”¹² Így Jézus őt állította példaképül, őt védte meg, mert annak a kornak a jogrendszerében az özvegyek teljesen védtelenek voltak.¹³

Jézus tanításában és egész magatartásában semmi olyat sem találunk, ami – korának szokása szerint – az asszony hátrányos helyzetét tükrözné. Sőt ellenkezőleg, az ő szavai és tettei mindig kifejezik a nőt megillető tiszteletet és megbecsülést. A meggörnyedt asszonyt „Ábrahám leányának” nevezte,¹⁴ holott ez a kifejezés („Ábrahám fia” formában) az egész Szentírásban csak a férfiakat illette meg. Golgotára vezető útján Jézus így szólt az asszonyokhoz: „Jeruzsálem leányai, ne engem sirassatok!”¹⁵ Ilyen módon szólni a nőkről és a nőkhöz, nemkülönben így bánni velük, a kor uralkodó szokásához képest teljességgel „új” volt.

Ez még nagyobb jelentőségű volt azoknak a nőknek az esetében, akiket a közvélemény elítélt mint bűnösöket, utcanőket, házasságtörőket. Ott van a szamaritánus asszony, akinek Jézus maga mondta: „Jól mondtad, hogy nincs férjed, mert volt ugyan öt férjed, de akid most van, az nem férjed.” Amikor az látta, hogy ismeri élete benső titkait, fölismerte benne a Messiást, és sietett, hogy közölje ezt a városbeliekkel. A megelőző párbeszéd egyike a legszebbeknek az Evangéliumban.¹⁶

---

⁸ Lk 8,1-3

⁹ vö. Lk 15,8-10

¹⁰ vö. Mt 13,33

¹¹ vö. Mt 25,1-13

¹² Lk 21,1-4

¹³ vö. még Lk 18,1-7

¹⁴ Lk 13,16

¹⁵ Lk 23,28

¹⁶ vö. Jn 4,7-27

Ott van továbbá a közismert bűnös asszony, aki minden elmarasztalás ellenére belépett a farizeus házába, hogy Jézus lábát kenettel megkenje. A házigazdának, aki ezen megütközött, Jézus ezt mondta róla: „Sok bűne bocsánatot nyer, mert nagyon szeretett”.¹⁷

És végül talán a legjelentősebb jelenet az összes találkozások között, amikor Jézushoz vitték *a házasságtörésen ért asszonyt*. A provokatív kérdésre: „Mózes a törvényben megparancsolta nekünk, hogy az ilyet meg kell kövezni; te mit mondasz?”, Jézus így válaszolt: „Aki közületek bűn nélkül való, az vesse rá az első követ.” A válasz igazságának oly ereje volt, hogy „egyik a másik után eloldalgott, kezdve a véneken”. Jézus egyedül maradt az asszonnal. „Hol vannak? Senki sem ítélte el téged?” – „Senki, Uram.” – „Én sem ítélek el; menj, és ezután már ne vétkezzél többé”.¹⁸

Ezek az epizódok világos összképet adnak: Krisztus az, aki „tudja, mi lakik az emberben”,¹⁹ a férfiban és a nőben. Ismeri *az ember méltóságát és szépségét Isten színe előtt*. Ő maga, Krisztus ennek a szépségnek végső megerősítése. Mindaz, amit mond vagy tesz, a megváltás húsvéti misztériumában nyeri el végleges beteljesedését. Jézus magatartása az asszonyokkal kapcsolatban, akikkel messiási küldetésének útján találkozott, tükrözi Isten örök tervét, aki mindegyiküket megteremtve, Krisztusban kiválasztja és szereti.²⁰ Tehát bármelyikük az „az egyedüli teremtmény, akit Isten önmagáért akart”. Mindegyik *„kezdetől” kapja a személyi méltóság örökségét mint asszony*. A názáreti Jézus ezt a méltóságot megerősíti, megújítja, az evangéliumhoz és a megváltáshoz kapcsolja, amiért e világba küldetett. Ezért kell Jézusnak a nőkre vonatkozó minden szavát és gesztusát a húsvéti misztérium fényében szemlélnünk. Ilyen módon találja meg mindegyik teljes jelentését.

---

¹⁷ Lk 7,37-47

¹⁸ vö. Jn 8,3-11

¹⁹ vö. Jn 2,25

²⁰ vö. Ef 1,1-5

2.2. Liturgikus vonal

Az evangéliumi szakasz kapcsolódási pontjai a szentmise szertartásának egyéb szövegeivel

Az evangéliumi szakasznak a bevezetője konkrétan értelmezi Jézus példázatát: a kitartó imádság meghallgatásra talál (vö. Lk 18,1).

E vasárnap *olvasmánya* (Kiv 17,8-13) a Mózesrel az élen honfoglalásra induló izraeliták egy csatajelenetét beszéli el. A mai szemmel nézve különös jelenet akkor válik számunkra az evangéliumhoz kapcsolódó üzenet hordozójává, ha eltekintünk a konkrét történelmi háttértől. A végsőkéig elfáradó Mózes kitárt karja a hasonló módon imádkozó ókori keresztényeket éppúgy elénk idézi, mint a Szentmisében könyörgő papot. Nekünk sem szabad belefáradni a szüntelen imádságba.

A *szentleckében* (2Tim 3,14-4,2) Pál apostol a hit igazságában való kitartásra ösztönöz, ami felhívja a figyelmünket, hogy nincs imádság hit nélkül, csak a hitből fakadó imádságnak van értelme. Ehhez kapcsolódva a *válaszos zsoltár* arról beszél, hogy életünk minden dolgában és minden idejében csak az Úrtól remélhetünk segítséget.

Az evangéliumot bevezető *Alleluja* verse (Zsid 4,12) tömör foglalata az egész üzenetnek: Isten ugyan nem látható, de akarata megtudható, hiszen szava eljut hozzánk a Szentíráson keresztül. Tetteinket – sőt már szándékainkat is – ehhez kell igazítanunk, mert az Úr ismeri gondolatainkat a szívünk mélyén, már akkor, amikor azok megfogannak.

Ha így teszünk, akkor imáink valóban meghallgatásra találnak az *egyetemes könyörgések* szavaival élve: „Isten meghallgat minket, ha állhatatosan kérjük tőle a Szentlelket magunknak és embertársainknak.”

2.3. Pedagógiai vonal

2.3.1. Evangélium témáját feldolgozó versek

Charles de Foucauld – A ráhagyatkozás imája

Atyám,
rád hagyatkozom,
tedd velem azt, ami neked tetszik.
Bármit teszel is velem,
megköszönöm.

Kész vagyok mindenre,
csak akaratod teljesedjék bennem
és minden teremtményedben.
Semmi más nem óhajtok, Istenem!
Kezedbe ajánlom lelkemet,
neked adom, Istenem,
szívem egész szeretetével,
mert szeretlek téged,
és a szeretet sürget,
hogy egészen neked adjam magam,
hogy fenntartás nélkül
kezedbe helyezzem életemet,
határtalan bizalommal,
mert te vagy az én Atyám!

Forrás: http://sese.web.elte.hu/versek/cdf_a_rahagyatkozas_imaja.html

Tóth Istvánné Marika – Minden nap

Minden reggel, ha felkelek, kinyitom a szememet,
eszembe jut én Megváltóm, hogy Te szeretsz engemet!
Megtartottál engem mára, s minden új nap ajándék! –
Lehetőség arra, hogy még jobb emberré válhatnék!
Köszönöm most Uram Néked – s élek veled, jól tudod!
Igyekvésem, törekvésem minden nap megújítod!
Erőt adsz, hogy segíthessek drága embertársakon –
s boldoggá tesz engem újra: Szereteted jó, nagyon!
Tovább adom én is tehát, hogy mindenki láthassa
milyen is, ha boldog lehet, s szereteted áthatja!
Hiszen olyan jó szeretni, csak az tudja igazán...
aki a Te kegyelmedből megérezte önmagán.
Megköszönöm én teremtményem, hogy én is megéreztem
és azóta is csak egyedül Te lettél az Életem!

Igazgatod lépéseim, egyengeted utamat
segítségül nekem adtál drága, új Barátokat!
Azóta is boldog vagyok, megtaláltam önmagam
pedig elveszettek hittem, értelmetlen, céltalan...
És akkor Te értem jöttél: – szóltál hozzám: gyermekem!
Kövess engem drága lélek, s helyet kapsz a szívemen!
Ettől kezdve minden órám, minden egyes percemet
igyekszem csak Neked élni, megmentetted lelkemet!
Eltörölted bűneimet szent kereszted bár nehéz...
de ha nem veszem fel újra reményem a ködbe vész.
Ezért aztán minden új nap, minden egyes hajnalán
megköszönöm Neked Jézus, s igyekszem is – igazán!
Szeretném, ha méltó lennék arra amit adsz nekem!
Buzgóságom mosolyogva figyeled Te odafenn!
Valahányszor Rád tekintek, rád emelem szememet
eltölt a Te békességed, s betöltöd a lelkemet!
Elküldöd a vigasztalót – megígérted, s megadtad!
És azóta tudom, érzem lelkem Hozzád szaladhat!
Pedig csak egy porszem vagyok, nem is értem kegyelmed –
Hogy lehettél ilyen jó, hogy észrevetted gyermeked...
Ezért aztán amíg élek, hirdetem az Országod!
És igyekszem méltó lenni! – Mikor eljössz, meglátod!
Arra kérlek ezért Uram, maradj mindig énvelem
kísérd el a lépéseim, s fenyíts meg, ha vétkezem!
Mert jól tudom minden kínom, minden egyes fájdalmam
csak Tehozzád vezet Uram, s Te leszel a jutalmam!
Édes Jézus! Én szerelmem adj erőt, hogy életem
méltóképpen éljem – Érted – szereteted hirdessem!
S egykoron, ha Hozzád térek arcodat megláthatom:
Boldog leszek Uram Vele, fehér ruhám megkapom!
Hiszem ezt és érzem – így lesz! Oly erőt ad ez nekem
Sugárzik a boldogságom, minden egyes emberen!
Köszönöm az ígéretet, köszönöm a jó reményt!
Örök hálám zengedezzen, éneklek az ÚR NEVÉT!

Csak egy Miatyánkot

Csak egy Miatyánkot mondjunk el naponta,
Amikor lelkünket bú és bánat nyomja.
Hitünk szárnyán szálljon fohászunk az égbe,
Az örök szent Isten trónja elébe.
Csak egy Miatyánkot mondjunk el naponta,
Amikor testünket betegség kínozza.
Epedve, sóhajtva, láztól égő ajkunk,
Óh, hatalmas Isten könyörülj mirajtunk.
Csak egy Miatyánkot mondjunk el naponta,
Ha betegség, bánat mind jóra fordulna.
A lelkünk mélyéből fakadjon a hála,
Ő hozzá ki mennynek és földnek alkotója.
Örömünk, bánatunk mind Istentől vagyon,
Ő tudja mit, miért, Ő tart minket számon.
Életünk hajója háborgó tengerén,
Ha Ő koronázza békességbe mégyen.
És ha életünk végórája jönne,
Bátorítást mástól ne várjunk csak Tőle.
Nyíljon akkor ajkunk még egyszer imára,
S csak Miatyánkot mondjunk utoljára.
Ámen.

Forrás: <https://keresztversek.wordpress.com/tag/ima/>

2.5. Kérdések az evangéliumhoz

- Elgondolkodtam-e már azon, hogy mit jelent szüntelenül imádkozni? Nekem is szól ez? Ha igen, hogyan valósíthatom meg a mindennapjaimban?

3. Oratio – imádság

A szentmise első könyörgése

Mindenható, örök Isten, add, hogy mindenkor készséges akarattal és őszinte szívvel szolgáljunk neked. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké.

Evangeliumhoz kapcsolódó fohász

Mennyei Atyám, Jézus nevében kérlek, küldd el Szentlelkedet, hogy az imádságban mindig szüntelenül és állhatatosan megmaradjunk. Ámen

4. Contemplatio – szemlélődés

Jézus arra buzdít, hogy az Istenbe vetett bizalmunkat ne kössük feltételekhez, kisebb-nagyobb csodajelekhez, amelyek bizonyossá teszik számunkra, hogy Ő hall minket és figyel ránk.

Ő a mi Mennyei Atyánk, aki gondoskodik rólunk és iszonyatosan szeret, akkor is, ha nem mindig érezzük, észleljük Őt életünk történéseiben. Fontosak vagyunk számára, nem csak a létünk, de a vágyaink, a gondolataink, a szándékaink is. Isten akarja, hogy akarjunk, és hogy szívünk legféltettebb titkait és kívánságait is Rá bízunk. De engedjük meg, hogy néha megvárakoztasson bennünket. Nem azért, hogy “kiálljunk valamiféle próbát”, hanem hogy növekedjen a hit és a szeretet bennünk. Engedjük, hogy történjen minden úgy és akkor, amikor Ő jönak látja, mert Ő valóban a szeretet Istene, aki mindig a nagyobb jót adja.

5. Condivisio – megosztás

Örömhír megfogalmazása: Nekem ebben a szakaszban az az örömhírem, hogy...

- Isten nekem is igazságot szolgáltat - még ha úgy is érzem, hogy az életben ez nem így van.
- Isten mindig meghallgatja imáimat.

6. Actio – tettekre váltás

Tanúságtétel megfogalmazása: Az evangéliumi szakasz arra ösztönöz, hogy...

- Úgy éljem napjaim, hogy ha az Emberfia eljön, találjon hitet általam a földön.
- A szüntelen imádkozás segítsen hozzá ahhoz, hogy mikor eljön Isten igazságszolgáltatása, méltónak találtassak arra, hogy a Mennyei Atya örök birodalmába kerüljek.